

MENDITAR BATEN KANTUA

URNIETAKO EUSKAL-FESTETAN, ABBADIE JAUNAK ESKEÑITAKO «MAKILLA
ETA ONTZURREA» IRABAZI DITUEN MOLDAERA

Urruti nere menditik
Joan nintzan dirutu nairik:
Urrutiyetan laster biotza
Naigabez erdibiturik,
Gelditu nintzan tristerik,
Pake santua galdurik.

Nere biotza zegoen
Euskal-erriyan pensatzen,
Egun guztiyan, gaubaz oro-bat
Beti zitzaidan oroitzen,
Zer gozo nintzan bizitzen
Aurcho nintzanean emen.

Gogoan nuen echea,
Gaztañ-artean gordea:
Mendiska baten agertutzen zan
Eleiza chukun maitea,
Bertako-ezkill-dorrea,
Ainbat oroitzez betea.

Arkitzen nuen guztiya,
Zan neretzat mingarriya:
Denak gogora ekartzen zidan
Mendiyan nuen biziya,
Ango pake naigarriya,
Ango zorion eztiya.

¡O mendi biyotzekoa!
¡O nere kabichuloa!
Zugan neretzat diz-diz egiñik
Dago izate gozoa,
Ala nola intz-tantoa,
Apaindurikan ostoa.

Chori bat bere kabiyan,
Dago pozez lertu naiyan:
Ala ni ere arkitutzen naiz
Nagoenean mendiyen,
Gaztaña zarren azpiyan,
Aitonen jayo-tokiyan.

Emen igande goizean,
 Mezara ezkillak deitzean,
 ¡Zenbat oroitza gozagarrizko
 Senti ditut biotzean!
 ¡A zér poza barrenean
 Eleizarako bidean!

Orduan egun-sentiyak
 Argi-zituen mendiyak:
 Ezkill-soñuaz batera zuten
 Gogoz. kantatzen choriyak;
 Loreak, intzez bustiyak,
 Zabaltzen zeuden orriyak.

Dena zegoen ederrik,
 Guztiya pozez beterik:
 Intza, loreak, choriyak, dena
 Zoriona kantaturik,
 Baña guztiyen gañetik,
 Ni negoen atsegiñik.

Ez naiz, ez, Jauna, geiago
 Nere menditik joango:
 Aitzurrak nere lagun dirala
 Baserriyan naiz biziko,
 Zuri eskerrak emango,
 Pakez bete nazulako.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

